

Приложение 4

к Положению о Семнадцатом Санкт-Петербургском конкурсе
молодых переводчиков «Sensum de sensu»

**Конкурсные задания
Семнадцатого Санкт-Петербургского конкурса молодых переводчиков
«SENSUM DE SENSU»
2017**

Славянский раздел

Работая со славянскими языками, береги русский язык.

Номинация I. Художественный перевод с польского языка на русский язык.

Для участия в конкурсе требуется выполнить два задания.

Задание1: Перевести одну из песен Агнешки Осецкой: «Tango Warszawo» или «Jedni piszą wiersze piórem».

TANGO WARSZAWO

Warszawo,
pozwól cię kochać
nie na przekór,
nie na złość -
jak panna w modnych
pończochach,
jak jakiś zwykły gość.

Spotkajmy się,
kiedy lampa świeci
łaskawie,
spotkajmy się
po dwudziestej trzeciej
w Warszawie
na kawie.

Warszawa
da się nie lubić,
ale czemu,
po co tak...
płonie w niej serce jak rubin -
chociaż czasem - serca brak.

Warszawo,
pozwól cię kochać
w niepogody,
w burzę, w noc.
Niech Baśka, Kryśka, Zocha
miłych kątów ma tam moc!

W godzinie tej
nasza kawiarnia zamknięta,
lecz marzy się
miasto jak z piosenki
odświętne,
sprzątnięte...

Warszawo,
pozwól się kochać
i za wczoraj i za dziś
za własny kąt w nowych blokach
i za jasną prostą myśl.

<https://youtu.be/CUBJnR0m2JQ>

Музыка и вокал – Станислав Сойка

JEDNI PISZĄ WIERSZE PIÓREM...

Jedni piszą wiersze piórem
Na maszynie drudzy klepią
Ci pomysłów mają furę,
Inni - z trudem rymy lepią,
Ci znowu pisząc oczy mrużą
A ja, a ja, a ja

Jedni piszą lewą nogą,
Drudzy piszą z ambicjami,
Jedni piszą, choć nie mogą,
Inni takich mają za nic
Ci znowu dręczą się podwyżką
A ja, a ja, a ja

piszę wiersze różą

piślałam to łodyżką...

Jedni piszą wiersze głową,
Drudzy - sercem wiersze piszą,
Jedni tworzą erę nową,
Inni wciąż w ognie wiszą,
A ci znowu dręczą się nad światem
A ja, a ja, a ja
piszę wiersze kwiatem,

<https://youtu.be/8N0whJFIYec>

Агнешка Осецкая (1936-1997) -
автор текстов множества песен,
поэт, прозаик и драматург.

Задание2: Перевести одну из песен Агнешки Осецкой по своему выбору.

Номинация II. Художественный перевод с чешского языка на русский язык.

Для участия в конкурсе требуется перевести одно или несколько стихотворений Виктора Дыка (1877-1931) – выдающегося чешского поэта, прозаика, драматурга, публициста и общественного деятеля.

Piseň

Já nevím, zda jsem ublížil.
Je temný pojem ctnost a vina.
Já vím jen, že jsem smutný byl
pro d'áblův hřích, ctnost cherubína

A temný pojem je též cíl.
Den každý jinak slunce svítí.
Já nevím, zda jsem zabloudil.
Já vím jen, že jsem musil jítí.

A větru van a větru kvil.
Jak na smutném tu mrazí místě!
Já ani nevím, zda jsem žil,
já pouze vím, že umru jistě.

Smutná píseň vesnického šprýmaře

Kupředu jdeme, je-li vhodná chvíle,
Vhodná-li chvíle, jdeme zase zpět.
Při kterémkoliv nás tak vidím díle:
Ne dobří, zlí ne. Něco uprostřed.

Vábeni věčně vším, co pro nás cizí,
Jdem šumařiti v chladný pro nás svět.
Na půli cesty tato náhle zmizí.
- Ne sví, ne cizí. Něco uprostřed.

Zvedneme ruku. Potom zase klesne.
Dnes oheň v nás. A zítra zase led.
Hrozí se dnes, a zítra sotva hlesne.
- Ne živí, mrtví ne. Tak něco uprostřed.

“V dny přišed smutné...”

V dny přišed smutné, oddal jsem se smíchu.
Oddav se smíchu, byl jsem tesklivým.
Rád nemám hluk a nezvykl jsem tichu,
pravdy jsem sok a lež je sokem mým.
Jsem mladý — přec však něčeho se bojím,
co v dlouhých nocích se mi zjevuje.
Tak uprostřed své generace stojím:
— duch, který neguje!

Mně schází prudká vášeň heretika,
jenž rozpálen je svojí negací,
klid papeže, jenž anathema říká,
chlad stoika, který se odvrací.
Jsem nedůvěřiv k svojí nedůvěře,
má skepse samu sebe užírá.
Propast zřím dole, kombinuje, měře,
— duch, který popírá!

Mé „ano“ v „ne“ se akcentem svým mění,
mé „ne“ zas v „ano“ tónem vyznívá.
Jdu s posměchem, však nejdu bez nadšení,
jdu s nadšením, — však to se vysmívá!
Sám nevěda, jsem zlý a dobrý časem,
a v něže záští u mne prosvítá.
Jsem dumavý, — však mluvím lehkým hlasem:
— duch, který zamítá.